

“मीठे बच्चे- परम प्रिय शिवबाबा आउनु भएको छ तिमी बच्चाहरूलाई विश्वको मालिक बनाउन,
तिमी उहाँको श्रीमतमा चल ।”

प्रश्न:- मनुष्यले परमात्माको बारेमा कुनचाहिँ एक-अर्कासँग भिन्न (अन्तर्विरोधी) कुरा बताउँछन् ?

उत्तर:- एकातर्फ भन्छन्- परमात्मा अखण्ड ज्योति हुनुहुन्छ अनि अर्कातर्फ भन्छन्- उहाँ त नाम-रूपदेखि अलग हुनुहुन्छ । यी दुवै कुरा एक-अर्कासँग भिन्न हुन जान्छन् । यथार्थ रूपले नजान्नाको कारणले नै पतित बन्छन् । बाबा जब आउनुहुन्छ अनि आफ्नो सही परिचय दिनुहुन्छ ।

गीत:- मरना तेरी गली में...

ओम् शान्ति । बच्चाहरूले गीत सुन्यौ । जब कोही मर्छन् भने पिताको पासमा जन्म लिन्छन् । भन्नमा यही आउँछ- पिताको पासमा जन्म लियो, आमाको नाम लिदैनन् । बधाई पितालाई दिन्छन् । अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- हामी आत्माहरू हौं, त्यो भयो शरीरको कुरा । एउटा शरीर छोडेर फेरि अर्को पिताको पासमा जान्छौं । तिमीले ८४ जन्ममा ८४ साकारी पिता बनायौ । वास्तवमा हौ निराकार बाबाका बच्चाहरू । तिमी आत्मा परमपिता परमात्माका सन्तान हौ । निवासी पनि वहाँका हौ, जसलाई निर्वाणधाम वा शान्तिधाम भनिन्छ । वास्तवमा तिमी वहाँका निवासी हौ । बाबा पनि वहाँ रहनुहुन्छ । यहाँ आएर तिमी लौकिक पिताको सन्तान बन्छौ, फेरि उहाँ बाबालाई बिर्सिन्छौ । सत्ययुगमा पनि तिमी सुखी बन्छौ अनि उहाँ पारलौकिक बाबालाई बिर्सिन्छौ । सुखमा उहाँ बाबाको कसैले स्मरण गर्दैनन् । दुःखमा याद गर्छन् । याद पनि आत्माले गर्छ । जब लौकिक बाबालाई याद गर्छन् भने बुद्धि शरीर तर्फ रहन्छ । उहाँ बाबालाई याद गर्दा भन्छन्- हे बाबा ! हुन् दुवै बाबा । सही शब्द बाबा नै हो । यी पनि फादर, उहाँ पनि फादर । आत्माले उहाँ रूहानी बाबालाई याद गर्दा बुद्धि वहाँ जान्छ । यो बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ । अहिले तिमीले यो जान्दछौ- बाबा आउनु भएको छ, हामीलाई आफ्नो बनाउनु भएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ- पहिला शुरूमा मैले तिमीलाई स्वर्गमा पठाएको थिएँ । तिमी धेरै धनवान् थियौ, फेरि ८४ जन्म लिएर ड्रामा प्लान अनुसार अहिले तिमी दुःखी भएका छौ । अब ड्रामा अनुसार पुरानो दुनियाँ खतम हुनु छ । तिम्रो आत्मा र शरीर रूपी वस्त्र सतोप्रधान थिए फेरि गोल्डेन एजबाट सिलभर एजमा आत्मा आएपछि शरीर पनि सिलभर एजमा आयो फेरि कपर एजमा आयो । अहिले त तिम्रो आत्मा बिल्कुलै पतित भएको छ, त्यसैले शरीर पनि पतित छ । जस्तै १४ क्यारेटको सुन कसैलाई मन पर्दैन । कालो हुन्छ । तिमी पनि अहिले कालो आइरन एजेड बनेका छौ । अब आत्मा र शरीर दुवै यस्तो कालो बनेका छन्, फेरि पवित्र कसरी बन्छन् ? आत्मा पवित्र बनेपछि शरीर पनि पवित्र मिल्छ । त्यो कसरी हुन्छ ? के गंगा स्नान गर्नाले ? हुँदैन । पुकाछौं नै हे पतित-पावन... यो आत्माले भन्छ । बुद्धि पारलौकिक बाबा तर्फ जान्छ- हे बाबा ! हेर बाबा शब्द नै कति मीठो छ । भारतवर्षमा नै बाबा-बाबा भन्छन् । अहिले तिमी आत्म-अभिमानि बनेर बाबाको बनेका छौ । बाबा भन्नुहुन्छ- मैले तिमीलाई स्वर्गमा पठाएको थिएँ । नयाँ शरीर धारण गरेका थियौ । अब तिमी के बनेका छौ ! यो कुरा हमेसा भित्र रहनुपर्छ । बाबालाई नै याद गर्नुपर्छ । याद पनि गर्छन् नि- हे बाबा ! हामी आत्माहरू पतित बनेका छौं । अब हजुर आएर पावन बनाउनुहोस् । ड्रामामा पनि यो पार्ट छ त्यसैले त बोलाउँछन् । ड्रामा प्लान अनुसार आउनुहुन्छ पनि तब, जब पुरानो दुनियाँबाट नयाँ बन्नु छ, त्यसैले अवश्य संगममा नै आउनु हुन्छ ।

तिमी बच्चाहरूलाई निश्चय छ- परम प्रिय बाबा हुनुहुन्छ। भनिन्छ पनि- स्वीट, स्वीटर, स्वीटेस्ट। अब स्वीट को हुनुहुन्छ? लौकिक सम्बन्धमा पहिला हुन्छ पिता, जसले जन्म दिन्छन्। फेरि टिचर। उनी राम्रो मानिन्छ। उनीद्वारा पढेर पद पाउँछन्। ज्ञानलाई आमदानीको स्रोत भनिन्छ। ज्ञान हो नलेज। योग हो याद। बेहदको बाबा जसले तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनु भएको थियो, उहाँलाई तिमीले अहिले बिस्रियो। शिवबाबा कसरी आउनुभयो, कसैलाई थाहा छैन। चित्रहरूमा पनि क्लियर देखाइएको छ। ब्रह्माद्वारा स्थापना शिव बाबाले गराउनुहुन्छ। कृष्णले कसरी राजयोग सिकाउँछन्? राजयोग सिकाइन्छ नै सत्ययुगको लागि। त्यसैले अवश्य संगममा बाबाले नै सिकाउनु भएको थियो। सत्ययुगको स्थापना गर्नेवाला हुनुहुन्छ बाबा। शिवबाबाले यिनीद्वारा गराउनुहुन्छ, गर्ने-गराउनेवाला हुनुहुन्छ नि। उनीहरूले त्रिमूर्ति ब्रह्मा भनिदिन्छन्। उच्चभन्दा उच्च शिव हुनुहुन्छ नि। यी साकार हुन्, उहाँ निराकार हुनुहुन्छ। सृष्टि पनि यहाँ नै हुन्छ। यस सृष्टिको नै चक्र हो, जुन घुमिरहन्छ, दोहोरिइरहन्छ। सूक्ष्मवतनलाई सृष्टिको चक्र भनेर गायन गरिदैन। विश्वको मनुष्यहरूको इतिहास-भूगोल दोहोरिन्छ। सूक्ष्मवतनमा कुनै चक्र आदि हुँदैन। गायन पनि छ- विश्वको इतिहास-भूगोल दोहोरिन्छ। त्यो यहाँको कुरा हो। सत्ययुग-त्रेता... बीचमा अवश्य संगमयुग हुनुपर्छ। नत्र कलियुगलाई सत्ययुग कसले बनाउने? नर्कवासीलाई स्वर्गवासी बनाउन बाबा संगममा आउनुहुन्छ। उहाँ त सर्वोच्च सत्ता, ईश्वरीय सरकार हुनुहुन्छ। साथमा धर्मराज पनि छन्। आत्माले भन्छ- म निर्गुणमा कुनै गुण छैन। कुनै पनि देवताको मन्दिरमा जाँदा उनको अगाडि यस्तो भन्छन्। वास्तवमा भन्नु पर्ने हो बाबाको अगाडि। उहाँलाई छोडेर भाइ-भाइलाई गर्छन्। यी देवताहरू भाइ-भाइ हुन् नि। भाइ-भाइसँग त केही पनि मिल्दैन। भाइहरूलाई पूजा गर्दै तल गिर्दै आएका हुन्। अब तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- बाबा आउनु भएको छ, उहाँबाट हामीलाई वर्सा मिल्छ। बाबालाई नै जानेका छैनन्, सर्वव्यापी भनिदिन्छन्। कसैले फेरि भन्छन्- अखण्ड ज्योति तत्त्व। कसैले भन्छन्- उहाँ नाम-रूपबाट न्यारा हुनुहुन्छ। जब अखण्ड ज्योति स्वरूप हुनुहुन्छ भने फेरि नाम-रूपदेखि न्यारा कसरी भन्न सकिन्छ? बाबालाई नजान्नाको कारण नै पतित बनेका हुन्। तमोप्रधान पनि बन्नु नै छ। फेरि जब बाबा आउनुहुन्छ तब आएर सबैलाई सतोप्रधान बनाउनु हुन्छ। आत्माहरू निराकारी दुनियाँमा सबै बाबाको पासमा रहन्छन्, फेरि यहाँ सतो-रजो-तमोमा आएर पार्ट खेल्छन्। आत्माले नै बाबालाई याद गर्छ।

बाबा आउनु पनि हुन्छ, भन्नुहुन्छ- ब्रह्मा तनको आधार लिन्छु। यो हो भाग्यशाली रथ। विना आत्मा रथ कहाँ हुन्छ र। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ, यो हो ज्ञानको वर्षा। ज्ञान हो, यसबाट के हुन्छ? पतित दुनियाँबाट पावन दुनियाँ बन्छ। गंगा-जमुना त सत्ययुगमा पनि हुन्छन्। भन्दछन्- कृष्ण जमुनाको कण्ठमा खेलपाल गर्छन्। यस्तो कुनै कुरा होइन। उनी त सत्ययुगका राजकुमार हुन्। धेरै राम्रोसँग उनलाई सम्हाल गरिन्छ किनकि फूल हुन् नि। फूल कति राम्रो सुन्दर हुन्छन्। फूलसँग सबै आएर बास्ना लिन्छन्। काँडाको कहाँ बास्ना लिन्छन् र। अहिले त यो हो काँडाहरूको दुनियाँ। काँडाको जंगललाई बाबा आएर फूलको बगैँचा बनाउनु हुन्छ यसैले उहाँको नाम बबुलनाथ पनि राखिदिएका छन्। काँडालाई बसेर फूल बनाउनु हुन्छ यसैले महिमा गाउँछन्- काँडालाई फूल बनाउनेवाला बाबा। अब तिमी बच्चाहरूको बाबासँग कति प्रेम हुनुपर्छ। ती लौकिक पिताले त तिमीलाई नालीमा गिराउँछन्। यहाँ बाबाले २१ जन्मको लागि तिमीलाई नालीबाट निकालेर पावन बनाउनु हुन्छ। उनले तिमीलाई पतित बनाउँछन् त्यसैले त लौकिक पिता भएर पनि पारलौकिक

बाबालाई आत्मा ले याद गर्छ । अहिले तिमीले जान्दछौ— आधाकल्प बाबालाई याद गरेका हौं । बाबा आउनु पनि अवश्य हुन्छ । शिव जयन्ती मनाउँछन् नि । तिमीले जान्दछौ— हामी बेहदको बाबाको बनेका छौं । अहिले हाम्रो सम्बन्ध उहाँसँग पनि छ भने लौकिकसँग पनि छ । पारलौकिक बाबालाई याद गरेर तिमी पावन बन्छौ । आत्मा ले जान्दछ— उहाँ हाम्रो लौकिक र उहाँ पारलौकिक पिता हुनुहुन्छ । भक्ति मार्गमा पनि यो आत्मा ले जान्दछ । त्यसैले त भन्दछन्— हे भगवान्, ओ गड फादर । अविनाशी पितालाई याद गर्छन् । उहाँ बाबा आएर स्वर्ग स्थापना गर्नुहुन्छ । यो कसैलाई थाहा छैन । शास्त्रहरूमा त युगहरूलाई पनि धेरै लम्बा-चौडा आयु दिएका छन् । बाबा आउनुहुन्छ नै पतितहरूलाई पावन बनाउन, यो कसैको ख्यालमा आउँदैन । अवश्य संगममा आउनुहुन्छ । कल्पको आयु लाखौं वर्ष लेखिदिएका छन् । मनुष्यहरूलाई बिल्कुल घोर अन्धकारमा पारिदिएका छन् । धक्का खाइरहन्छन्, बाबालाई पाउनको लागि । भन्दछन्— जसले धेरै भक्ति गर्छ, उसलाई भगवान् मिल्छ । सबैभन्दा धेरै भक्ति गर्नेलाई अवश्य पहिला मिल्नुपर्छ । बाबाले हिसाब पनि बताउनु भएको छ, सबैभन्दा पहिले भक्ति तिमीले गर्छौ । त्यसैले तिमीलाई नै पहिला शुरूमा भगवान्द्वारा ज्ञान मिल्नुपर्छ, जसद्वारा फेरि तिमी नै नयाँ दुनियाँमा राज्य गर्छौ । बेहदको बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञान दिइरहनु भएको छ, यसमा मेहनतको कुनै कुरा छैन । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले आधाकल्प याद गर्नु । सुखमा त कसैले याद गर्दैन । अन्त्यमा जब दुःखी हुन्छन् तब म आएर सुखी बनाउँछु । अहिले तिमी धेरै ठूलो मानिस बन्छौ । हेर ! मुख्य मन्त्री, प्रधान मन्त्री आदिको भवन कति फस्टक्लास हुन्छन् । वहाँ फेरि गाई आदि सारा फर्नीचर यस्तै फस्टक्लास हुन्छन् । तिमी त कति ठूलो मानिस (देवता) बन्छौ । देवी गुणधारी देवता, स्वर्गको मालिक बन्छौ । वहाँ तिम्रो लागि महल पनि हीरा-जुहारतको हुन्छ । वहाँ तिम्रो फर्नीचर सुनले जडित फस्टक्लास हुन्छन् । यहाँ त भूला आदि सबै साधारण छन् । वहाँ त फस्टक्लास हीरा-जुहारतका सबै चीजहरू हुन्छन् । यो हो रुद्र ज्ञान यज्ञ । शिवलाई रुद्र पनि भनिन्छ । जब भक्ति पूरा हुन्छ तब फेरि भगवान् रुद्रले यज्ञ रचनुहुन्छ । सत्य युगमा यज्ञ अथवा भक्तिको कुरा नै हुँदैन । यस समय नै बाबाले यो अविनाशी रुद्र ज्ञान यज्ञ रचनुहुन्छ, जसको फेरि पछि गायन चल्छ । भक्ति सदैव त चलिरहँदैन । भक्ति अनि ज्ञान । भक्ति हो रात, ज्ञान हो दिन । बाबा आएर दिन बनाउनु हुन्छ त्यसैले बच्चाहरूको बाबासँग कति प्यार हुनुपर्छ । बाबाले हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ । परम प्रिय बाबा हुनुहुन्छ । उहाँभन्दा धेरै प्यारो वस्तु कुनै हुन सक्दैन । आधा कल्पदेखि याद गर्दै आएका हौं । बाबा आएर हाम्रो दुःख हर्नुहोस् भन्यौं । अब बाबा आउनु भएको छ । सम्झाउनु हुन्छ— आफ्नो गृहस्थ व्यवहारमा त रहनु नै छ । यहाँ बाबाको पासमा कहिलेसम्म बस्छौ । बाबासँग त परमधाममा नै रहन सक्छौ । यहाँ यतिका सबै बच्चाहरू त रहन सक्दैनन् । शिक्षकले प्रश्न कसरी सोध्न सक्छन् ? लाउड स्पीकरमा जवाफ कसरी दिन सक्छन् यसैले थोरै-थोरै विद्यार्थीहरूलाई पढाउँछन् । कलेज त धेरै छन् फेरि सबैको परीक्षा हुन्छ । लिस्ट निस्कन्छ । यहाँ त एकै बाबाले पढाउनु हुन्छ । यो पनि सम्झाउनुपर्छ । दुःखमा याद सबैले उहाँ पारलौकिक बाबालाई गर्छन् । अहिले उहाँ बाबा आउनु भएको छ । भीषण महाभारत लडाईं पनि सामुन्ने खडा छ । उनीहरूले सम्झन्छन्— महाभारत लडाईंमा कृष्ण आए । यो त हुन सक्दैन । बिचराहरू अलमलिएका छन् नि । फेरि पनि कृष्ण-कृष्ण भनेर याद गरिरहन्छन् । अब परम प्रिय शिव पनि हुनुहुन्छ भने कृष्ण पनि हुन् । तर उहाँ हुनुहुन्छ निराकार, उनी हुन् साकार । निराकार बाबा सबै आत्माहरूका पिता हुनुहुन्छ । हुनुहुन्छ दुवै परम प्रिय । कृष्ण पनि विश्वको मालिक हुन् नि । अब तिमीले छुट्याउन सक्छौ— धेरै प्यारो को ?

शिव बाबाले नै त यस्तो लायक बनाउनु हुन्छ नि । कृष्णले के गर्छन् ? बाबाले नै त उनलाई यस्तो बनाउनुहुन्छ, त्यसैले गायन पनि धेरै उहाँ बाबाको हुनुपर्छ । शंकरको डान्स देखाउँछन् । वास्तवमा डान्स आदिको त कुरा होइन । बाबाले सम्झाउनु भएको छ— तिमी सबै पार्वती हो । यहाँ शिव अमरनाथले तिमीलाई कथा सुनाइरहनु भएको छ । त्यो हो निर्विकारी दुनियाँ । विकारको कुरै हुँदैन । बाबाले विकारी दुनियाँ कहाँ रचनुहुन्छ र । विकारमा नै दुःख छ । मनुष्य हठयोग आदि धेरै सिक्छन् । गुफाहरूमा गएर बस्छन्, आगोमा पनि हिँड्छन् । रिद्धि-सिद्धि पनि धेरै छ । जादुगरीबाट धेरै चीज निकाल्छन् । भगवान्लाई पनि जादुगर, रत्नागर, सौदागर भन्छन् त्यसैले अवश्य चैतन्य हुनुहुन्छ नि । भन्दछन् पनि— म आउँछु, जादुगर हुँ नि । मनुष्यलाई देवता, भिखारीबाट राजकुमार बनाउँछु । यस्तो जादू कहिल्यै देखेका छौ ? अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) फूलको बगैंचामा जानु छ त्यसैले सुगन्धित फूल बन्नु छ । कसैलाई पनि दुःख दिनु हुँदैन । एक पारलौकिक बाबासँग सर्व सम्बन्ध जोड्नु छ ।
- २) शिवबाबा सबैभन्दा प्यारो हुनुहुन्छ, उहाँ एकलाई नै प्यार गर्नु छ । सुखदाता बाबालाई याद गर्नु छ ।

वरदानः— एकै बाटो र एकसँग रिश्ता (नाता) राख्ने सम्पूर्ण फरिश्ता भव

निराकार वा साकार रुपमा बुद्धिको सङ्ग वा रिश्ता एक बाबासँग पक्का हुनुपर्छ, अनि फरिश्ता बन्नेछौ । जसको सर्व सम्बन्ध वा सर्व रिश्ता (नाता) एकसँग हुन्छ ऊ नै सदा फरिश्ता हो । जसरी सरकारले बाटोमा बोर्ड लगाउँछ— यो बाटो बन्द छ, त्यसैगरी सबै बाटो बन्द गरिदेऊ अनि बुद्धिको भड्काई छुट्छ । बापदादाको यही आदेश छ— पहिले सबै बाटो बन्द गर । यसरी सहज फरिश्ता बन्छौ ।

स्लोगनः— सदा सेवाको उमंग-उत्साहमा रहनु— यही मायाबाट सेफ्टीको साधन हो ।

ब्रह्मा बाबा समान सम्पन्न स्थितिको अनुभव गर

(२१) जसरी ब्रह्मा बाबाको सामुन्ने आफ्नो भविष्य पद स्पष्ट भएर पनि पुरुषार्थमा सदा अलर्ट रहनुभयो । आफ्नो तीव्र पुरुषार्थ वा अथकपनको विशेषताद्वारा नम्बरवन बन्नुभयो । यसैगरी बाबा समान हर कार्य गर्नमा एक्युरेट र अलर्ट रहने गर तब सम्पन्न बनेर सम्पूर्ण स्थितिलाई प्राप्त गर्न सक्छौ ।